

Justitsministeriet

Lovafdelingen

Kontor: Strafferetskontoret
Sagsnr.: 2005-730-0246
Dok.: HHM40297

Besvarelse af spørgsmål nr. 5 af 3. april 2006 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af straffeloven, retsplejeloven og forskellige andre love (Styrkelse af indsatsen for at bekæmpe terrorisme mv.) (L 217).

Spørgsmål nr. 5:

”Når politiet efter den foreslåede § 783, stk. 2, i retsplejeloven skal underrette retten om de telefonnumre, indgrebet har været rettet imod, kan der så være tale om telefoner, som den mistænkte slet ikke har ringet fra?”

Svar:

Som det fremgår af besvarelsen af spørgsmål nr. 4 ovenfor, vil politiet på grundlag af en kendelse ”på person” efter den foreslåede bestemmelse i § 783, stk. 2, kunne aflytte samtaler og indhente teleoplysninger i forhold til de telefoner, om hvilke der er bestemte grunde til at antage, at der gives meddelelser til eller fra den mistænkte. Det gælder, uanset om de pågældende telefoner tilhører den mistænkte eller andre.

Der vil naturligvis kunne forekomme tilfælde, hvor der foreligger sådanne bestemte grunde – og hvor aflytning mv. derfor kan ske – men hvor det ved den efterfølgende aflytning viser sig, at den pågældende telefon faktisk ikke anvendes til at give meddelelser til eller fra den mistænkte.

Dette svarer til, hvad der kan være tilfældet allerede efter den gældende ordning. Det vil således f.eks. også i dag kunne forekomme, at politiet indhenter retskendelse vedrørende aflytning af et bestemt telefonnummer – f.eks. et nummer, der tilhører den mistænkte kærester eller forældre – men hvor det ved aflytningen viser sig, at nummeret faktisk ikke anvendes til at give meddelelser til eller fra den mistænkte.

Sådanne tilfælde vil således ikke kunne undgås, hverken efter den gældende eller efter den foreslåede nye ordning.

Finder den beskikkede advokat, at den pågældende aflytning mv. ikke lovligt har kunnet foretages, vil spørgsmålet kunne indbringes for retten, jf. pkt. 3 i besvarelsen af spørgsmål nr. 4.

Det tilføjes, at politiet skal tilintetgøre materiale, som tilvejebringes ved indgreb i meddelelsehemmeligheden, og som viser sig ikke at have efterforskningsmæssig betydning, jf. retsplejelovens § 791, stk. 4.